

Remonstranten Den Haag

zondag 14 januari 2018

Voorganger: Ds Antje van der Hoek, Organist: Hans Jacobi. Inleiding: Ginny Krijgsman.

(Chagall, 1960)

Over keuzes maken en 'er bij blijven'

Welkom en mededelingen/Ontsteken van het licht

Aanroeping en inkeer

We zingen (staande): " Heer, die mij ziet zoals ik ben, dieper dan ik mijzelf ooit ken..." (Ps 139: 1, 2, 7, 8, 14)

Votum en groet

v Ons samen-zijn dragen wij op aan de levende God

g die liefde is en de grond van ons bestaan

v die ons stelt in zijn licht en roept tot zijn dienst

g die ons vrijheid geeft en ons vertrouwen vraagt

Groet

v Vrede zij u

g De wereld zij vrede

(gemeente gaat zitten)

Inleidende lezing/ Gebed van inkeer

Acclamatie: "Doe lichten over ons uw aangezicht" (Lied 386c, 3x
voorzanger 1x, gemeente 2x)

Gesprek met de kinderen

Woord en gebed

We lezen: Ruth 1: 1-18 (Bijbel in Gewone Taal): 1 Toen de rechters het land bestuurden, was er eens hongersnood in Juda. Daarom besloot een man uit Betlehem naar het land Moab te gaan. Zijn vrouw en zijn twee zonen gingen mee. 2 De man heette Elimelech. Zijn vrouw heette Noömi, en zijn zonen heetten Machlon en Kiljon. Ze kwamen uit het gebied Efrata in Juda. Ze reisden naar Moab. Daar bleven ze als vreemdeling wonen. 3 Na een tijd stierf Elimelech. Zijn vrouw bleef achter met haar twee zonen. 4 De zonen trouwden met meisjes uit Moab. Het ene meisje heette Orpa, het andere meisje heette Ruth. Na ongeveer tien jaar 5 stierven ook de zonen. Noömi bleef toen alleen achter, zonder zonen en zonder man. 6 Op een dag hoorde Noömi dat de Heer medelijden had gekregen met zijn volk. Hij had een einde gemaakt aan de honger in Juda. Daarom besloot Noömi terug te gaan naar haar eigen land. 7 Ze ging weg uit Moab, waar ze al die tijd gewoond had. En allebei haar schoondochters gingen met haar mee. Maar onderweg 8 zei Noömi tegen haar schoondochters: 'Nu moeten jullie teruggaan naar huis, naar je eigen moeder. Ik hoop dat de Heer goed voor jullie zal zijn. Want jullie zijn ook altijd goed geweest voor mij en voor mijn zonen. 9 Ik hoop ook dat de Heer jullie allebei weer een man zal geven, en ook kinderen.' Noömi kuste haar schoondochters om afscheid te nemen. Maar die begonnen te huilen. 10 'Nee,' zeiden ze. 'We willen met u mee, naar uw volk.' 11 Noömi zei nog een keer: 'Maar kinderen, ga toch terug! Waarom zouden jullie met mij meegaan? Denken jullie dat ik nog zonen kan krijgen? Zodat jullie met hen kunnen trouwen? 12 Echt, jullie moeten teruggaan. Ik ben te oud om opnieuw te trouwen. Stel je voor dat ik vannacht nog met een man zou slapen, en dat ik nog zonen zou krijgen. 13 Kunnen jullie dan wachten tot die volwassen zijn? En kunnen jullie zo lang alleen blijven? Nee, kinderen! De Heer is tegen mij. Daarom heb ik zo veel ongeluk. En daarom moeten jullie niet met mij meegaan. 14 Toen begonnen Orpa en Ruth weer te huilen. Orpa kuste Noömi en nam afscheid. Maar Ruth sloeg haar armen om Noömi heen. 15 Noömi zei tegen Ruth: 'Kijk, je schoonzus gaat terug naar haar volk en haar god. Ga toch met haar mee!' 16 Maar Ruth antwoordde: '*Zeg toch niet steeds dat ik terug moet gaan! Ik laat u niet in de steek. Waar u heen gaat, daar ga ik heen. Waar u woont, daar wil ik ook wonen. Uw volk is mijn volk, en uw God is mijn God.* 17 Waar u sterft, daar wil ik ook sterven, en daar wil ik ook begraven worden. Alleen de dood kan ons scheiden. De Heer mag me straffen als ik u in de steek laat!' 18 Toen begreep Noömi dat Ruth beslist met haar mee wilde gaan. Daarom zei ze er niets meer over. 19 Samen gingen ze verder naar Betlehem.

Gesprek in tweetallen: wat waren beslissende keuzes in jouw leven?

We zingen: "Een mens te zijn op aarde..." (Lied 807: 1-3, 4 en 5)

Overweging

Stilte en orgelspel

Bidden en geven

Tijdens de voorbeden zingen we "Heer, onze God, wij bidden U verhoor ons" (Lied 367e)"

Het stil gebed wordt beantwoord met: "Heer, verhoor mijn gebed, laat mijn roepen U bereiken" (Lied 367f).

We besluiten de gebeden met een gezamenlijk gezongen Onze Vader (Lied 369a)

Open ruimte voor mededelingen

Bloemengroet

De collecten bij de uitgang zijn bestemd voor: Stichting Taal aan zee (eerste kwartaal), en de Remonstrantse gemeente Den Haag

Sluiting

We zingen (staande): "Wonen, overal nergens thuis" (Lied 419)

Uitzending en zegenbede

Van harte welkom bij koffie/thee!

Agenda: 21/2 dienst met poezie over toekomst en toekomstdromen. Ds Reinhold Philipp en Ingrid de Bonth.